

Lovforslag nr. L 72. Fremsat den 26. oktober 1988 af socialministeren (Aase Olesen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om social bistand

(Ændring af reglerne om kontanthjælp)

§ 1

I lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 25. marts 1987, som ændret ved lov nr. 213 af 10. april 1987, lov nr. 391 af 10. juni 1987, lov nr. 870 af 23. december 1987, § 4 i lov nr. 128 af 12. marts 1988 og § 2 i lov nr. 353 af 1. juli 1988, foretages følgende ændringer:

1. § 26, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) når der må ydes en person hjælp på grund af pågældendes uforsvarlige økonomi, ubegrundede opgivelse af et arbejde eller beskæftigelsesfremmende foranstaltning, nægtelse af at påtage sig et rimeligt tilbud om arbejde eller af at deltage i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger,«

2. I § 37, stk. 1, indsættes efter »børnetillæg«: », jf. dog stk. 2, 2. pkt.«.

3. I § 37, stk. 2, ophæves 2. og 3. pkt. og i stedet indsættes efter 1. pkt.:

»Til unge under 23 år, der ikke har forsørgelsespligt over for ægtefælle eller børn, ydes en samlet hjælp til underhold og boligudgifter, svarende til stipendier for henholdsvis hjemmeboende og udeboende efter lov om statens uddannelsesstøtte. Hvis den unge i en sammenhængende periode på 3 måneder har haft månedlige indtægter, der overstiger stipendiesatsen for udeboende, ydes dog hjælp efter reglerne for personer over 23 år. Unge gravide, der har passeret 12. svangerskabsuge, får også hjælp efter reglerne for personer over 23 år.«

4. § 37, stk. 4, 2. pkt., ophæves.

5. § 37, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Den samlede hjælp kan højst udgøre 90 pct. af den hidtidige indtægt. Dette gælder dog ikke, hvis den samlede hjælp udgør 4.916 kr. månedlig eller mindre. Hvis den samlede hjælp overstiger dette beløb, og 90 pct. af pågældendes hidtidige indtægter ligger under 4.916 kr., udgør hjælpen 4.916 kr. månedlig. Ved hidtidig indtægt forstås indtægten i den seneste kalendermåned. Hvis dette beløb i det enkelte tilfælde ikke er et rimeligt udtryk for ansøgerens indtjeningssevne, anvendes i stedet den gennemsnitlige indtægt i de seneste 3 kalendermåneder.«

6. I § 37, stk. 7, 1. pkt., indsættes efter »stk. 2«: »og 5«.

7. I § 37, stk. 7, indsættes efter 1. pkt. som nyt pkt.:

»De særlige ydelser til unge under 23 år reguleres som stipendier efter lov om statens uddannelsesstøtte.«

8. I § 37 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Den årlige regulering efter stk. 7, 1. pkt., foretages ikke i 1989.«

9. I § 38, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »ægtefælens indtægter«: », jf. dog stk. 5 og 7.«

10. I § 38 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Personer, der har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 3 måneder eller derover, kan have arbejdsindtægter på indtil 1.000 kr. pr. måned efter skattetræk,

uden at der sker fradrag i kontanthjælpen, dog maksimalt 6.000 kr. Denne mulighed for fradragsfri indtægter er begrænset til i alt 6 sammenhængende måneder. Det fradragsfri beløb kan optjenes pr. voksen kontanthjælpsmodtager i husstanden.

Stk. 6. Forslag til revision af ordningen i stk. 5 skal fremsættes for Folketinget inden udgangen af 1991.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 7 og 8.

11. § 40, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) når den pågældende ikke har et rimeligt tilbud om arbejde eller deltagelse i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger,«

12. § 42, stk. 2, 3. pkt., affattes således:

»Bestemmelsen i § 37, stk. 2, 5. pkt., finder ikke anvendelse, og grænsebeløbet i § 37, stk. 5, 2. og 3. pkt., erstattes af det beløb, som svarer til

10/9 af højeste dagpengesats efter § 47 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. med fradrag for skat af dette beløb.«

13. I § 138 a indsættes som stk. 2:

»*Stk. 2.* Socialministeren kan efter indstilling fra kommunalbestyrelsen tillade, at der ydes refusion fra staten til udgifter til en ekstraordinær udvidelse af indsatsen med hensyn til at få personer, der modtager kontanthjælp efter § 37, i beskæftigelse eller uddannelse. Det skal tilstræbes, at refusionen ikke overstiger det beløb, der skulle ydes som refusion efter § 133, stk. 1, til udgifter vedrørende § 37, såfremt den pågældende kommune ikke havde iværksat særlige ordninger for beskæftigelse eller uddannelse.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 1989.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Med indførelsen af faste kontanthjælpsydelse pr. 1. juli 1987 er der skabt mulighed for, at kommunernes socialforvaltninger får frigjort ressourcer, der kan anvendes til øget rådgivning, forebyggelse og en mere aktiverende indsats for modtagere af kontanthjælp.

Ændringen i kontanthjælpsreglerne blev anslået til en merudgift på 88 mio.kr. Kommunernes Landsforening og Socialministeriets senere undersøgelser har imidlertid vist, at udgiftsforøgelsen var 373 mio.kr. eller 285 mio.kr. højere end skønnet, der var baseret på en fremskrivning af 1985-oplysninger.

Med lovforslaget justeres udgiftsniveauet til det oprindeligt tilsigtede.

Allerede inden vedtagelsen af loven om de faste kontanthjælpsydelse stod det klart, at de nye regler i nogen grad medførte en skævhed i forholdet mellem lønmodtagere og dagpengemodtagere på den ene side og kontanthjælpsmodtagere på den anden side med hensyn til forbrugsmuligheder.

Regeringen finder det imidlertid uholdbart, at personer i beskæftigelse på lavtlønsområdet har et lavere levestandard og dermed er stillet økonomisk ringere end personer, der med udbetaling af kontanthjælp er i en passiv forsørgelsessituation.

Det foreliggende lovforslag indeholder derfor forslag om, at der på en række punkter foretages en justering af kontanthjælpsydelse, så de bringes i et mere rimeligt forhold til lønnen på lavtlønsområdet og niveauet for arbejdsløshedsdagpengene. Lovforslaget er hermed en opfølgning af regeringens aftale i juni 1988 med Kommunernes Landsforening om justering af kontanthjælpsreglerne. Justeringen gennemføres ved at foreslå ændringer i nogle af de beløb, der gælder som overgrænse for størrelsen af den samlede kontanthjælp, hvorimod der ikke - bortset fra børnetillægget - foreslås nogen nedsættelse af satsene for hjælpen.

Regeringen er opmærksom på, at der blandt mange kontanthjælpsmodtagere, herunder enlige forsørgere, er et klart ønske om at komme i gang med en aktiv tilværelse med henblik på at blive selvforsør-

gende. Der lægges derfor med lovforslaget op til, at kontanthjælpsmodtagere kan have en mindre arbejdsindtægt, uden at denne indtægt fradrages ved udmålingen af hjælpen. Dette vil give kontanthjælpsmodtagerne en større økonomisk tilskyndelse til at komme ud af den passive forsørgelse.

Der er allerede i dag en række kommuner, der har sat ordninger i gang med det formål at aktivere kontanthjælpsmodtagere til en tilbagevenden til arbejdsmarkedet. Regeringen finder, at den lokale indsats på dette område må fremmes og udbygges. Derfor foreslås det, at kommunerne får mulighed for at etablere forsøgsprojekter, hvorefter sparet kontanthjælp kan anvendes til delvis finansiering af beskæftigelses- og uddannelsesordninger for ledige kontanthjælpsmodtagere.

Forslaget skal ses i sammenhæng med regeringens øvrige initiativer på det arbejdsmarkedspolitiske område med henblik på en forstærket indsats - herunder en øget informations- og vejledningsindsats - mod langvarig ledighed. Hertil kommer regeringens forslag om at smidiggøre reglerne om de særlige beskæftigelsesordninger, som kommunerne kan iværksætte efter loven om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. Forslaget skal desuden ses i lyset af regeringens overvejelser på det socialpolitiske område om en ændring af refusionsreglerne med henblik på at styrke kommunernes revalideringsmæssige indsats.

Lovforslaget bygger i vidt omfang på de forslag, der er indeholdt i rapporten fra Socialministeriets arbejdsgruppe til opfølgning af den socialpolitiske redegørelse, som blev afgivet til Folketinget i januar 1988. I arbejdsgruppen har bl.a. deltaget repræsentanter for de kommunale organisationer.

Lovforslaget indeholder følgende punkter:

1) For at tilskynde kommunerne til at etablere projekter med beskæftigelses- og uddannelsesordninger for ledige kontanthjælpsmodtagere foreslås en udbygning af lovens § 138 a. Efter forslaget kan socialministeren i forbindelse med godkendelse af projekter af den omhandlede art tillade, at kommunen får overført statens besparelser på kontanthjælpsområdet som følge af, at deltagerne i projektet får udbetalt overenskomstmæssig løn i stedet for kontanthjælp.

2) Med henblik på at øge kontanthjælpsmodtagernes tilskyndelse til at genvinde fodfæstet på arbejdsmarkedet foreslås det at fravige reglen i lovens § 38 om, at alle indtægter fratrækkes i kontanthjælpen. Forslaget går ud på, at kontanthjælpsmodtagere, der har fået hjælp i 3 måneder eller derover, fradragsfrit kan have arbejdsindtægter på indtil 1.000 kr. pr. måned efter skattetræk, dog maksimalt 6.000 kr. Muligheden for at have fradragsfri indtægter foreslås begrænset til i alt 6 måneder. Ordningen foreslås taget op til revision inden udgangen af 1991.

3) Det foreslås, at grænsebeløbet i lovens § 37 for kontanthjælpens størrelse - maksimale dagpenge med fradrag af skat - erstattes af et lavere grænsebeløb på 5.200 kr. Den samlede hjælp kan herefter udgøre 5.200 kr. månedlig for enlige og det dobbelte for ægtefæller, medmindre de hidtidige indtægter giver grundlag for at overskride grænsebeløbet. Hensigten med forslaget er at tilpasse det generelle kontanthjælpsniveau til dagpengene og mindstelønnen på arbejdsmarkedet. Det nye grænsebeløb foreslås reguleret på samme måde som grunddydelserne.

4) Reglerne om børnetillæg foreslås ændret, således at børnetillægget udbetales med samme beløb (svarende til 5/3 af normalbidraget) for samtlige børn under 18 år.

5) Det foreslås at indføre en maksimumsgrænse på 10/9 af højeste dagpengesats (efter skat) for revalideringshjælp efter lovens § 42. Grænsen på 10/9 af dagpengemaksimum skal ses som udtryk for den lønindtægt, der berettiger til højeste dagpenge. Baggrunden for forslaget er, at det har vist sig, at personer med et samlet højt beregningsniveau uden en maksimumsgrænse kan komme op på en hjælp, der overstiger den forventede indtjening efter revalideringens afslutning.

6) Som led i tilpasningen af kontanthjælpsniveauet til arbejdsløshedsdagpenge og mindstelønnen på arbejdsmarkedet foreslås det at suspendere den regulering af kontanthjælpsattserne, der skulle ske pr. 1. juli 1989. Børnetillægget forudsættes dog som hidtil at følge reguleringen af normalbidraget efter børnetilskudsloven.

7) Reglerne om en kontanthjælpsmodtagers forpligtelse til at stå til rådighed for arbejdsmarkedet foreslås ændret, således at det i loven præciseres, at modtageren har pligt til at tage imod ethvert rimeligt tilbud om arbejde, herunder tilbud om deltagelse i beskæftigelses- eller uddannelsesforanstaltninger som led i bestræbelserne på at genetablere kontakten til arbejdsmarkedet. Med forslaget sikres det bl.a., at der i forhold til rådighedsforpligtelsen ikke lægges vægt på, om der er tale om »anvist« eller »henvist« arbejde.

8) De særlige takster for grunddydelsen til unge kontanthjælpsmodtagere under 23 år foreslås ændret i konsekvens af gennemførelsen af reformen af statens uddannelsesstøtte, der trådte i kraft den 1. august 1988. Samtidig foreslås det, at unge under 23 år skal have haft egne indtægter i 3 måneder - og ikke som i dag kun i 1 måned - før de bliver berettiget til at modtage den almindelige grunddydelse.

Det er endvidere hensigten, at kontanthjælpen - efter en omregning - skal indgå i beregningsgrundlaget for betaling for ophold i daginstitution m.v. Denne ændring betyder, at kontanthjælpsmodtagere i *betalingsmæssig henseende* bliver ligestillet med forældre i arbejde, og sigter mod, at deres samlede »disponible indkomst« ikke overstiger, hvad forældre inden for lavtlønsområdet har til disposition. Ændringen, der kan gennemføres administrativt ved udsendelse af en ny betalingsbekendtgørelse, vil ske med virkning fra den 1. januar 1989.

For 1989 vil der dog blive tale om en overgangsordning, således at ændringen først fuldtud får virkning for kontanthjælpsmodtagere fra og med den 1. januar 1990. Dette må ses i sammenhæng med, at regeringen sammen med kommunerne vil drøfte forslag til nye betalingsregler, der bl.a. skal tilgodese familier - såvel kontanthjælpsmodtagere som andre - med et lavt beregningsgrundlag og familier med flere børn samt give kommunerne større frihed ved takstfastsættelsen.

Administrative konsekvenser

For de kommunale social- og sundhedsforvaltninger påregnes lovforslaget alt i alt ikke at medføre væsentlige administrative konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

Lovforslaget vil medføre mindreudgifter for det offentlige på ca. 225 mio. kr. i 1989 i et skønnet aktivitetsniveau for 1988. (PL:1989). I de følgende år vil lovforslaget medføre mindreudgifter for det offentlige på ca. 290 mio. kr. årligt. I dette skøn er der ikke taget hensyn til mindreudgifterne på daginstitutionsområdet.

Mindreudgifterne fordeler sig således:

Staten: 48 mio. kr. i 1989 og derefter 82 mio. kr. årligt. Kommunerne: 177 mio. kr. i 1989 og derefter 208 mio. kr. årligt.

De økonomiske konsekvenser har været drøftet med de berørte kommunale parter.

Skønnet over mindreudgifterne er generelt behæftet med betydelig usikkerhed. Denne usikkerhed hænger generelt sammen med, at der er tale om beregninger i forhold til en fremtidig situation. Præcis

de oplysninger, der skal bruges til beregninger, foreligger således først i fremtiden.

Dertil kommer for det første, at en række oplysninger, som er nødvendige for at beregne de økonomiske konsekvenser, ikke eksisterer og ikke kan fremskaffes. Eksempelvis kræver en beregning af de økonomiske konsekvenser af sænkning af loftet over kontanthjælpen oplysninger om kontanthjælpsmodtagernes tidligere indtægter for at kunne beregne i hvilket omfang det lavere loft vil kunne overskrides. Sådanne oplysninger om kontanthjælpsmodtagernes tidligere indtægt eksisterer imidlertid ikke og kan ikke fremskaffes.

For det andet er man ved beregningerne henvist til flere år gamle statistiske oplysninger om f.eks. antallet af kontanthjælpsmodtagere med børn. For det tredje er man henvist til ligeledes ældre undersøgelser omfattende et begrænset antal kontanthjælpsmodtagere om f.eks. den gennemsnitlige størrelse af den udbetalte kontanthjælp. Disse undersøgelser er i sig selv behæftet med en del usikkerhed.

Mindreudgifterne fremkommer således:

a. ad pkt. 1 og 11: Fastlæggelse af rådighedsbegrebet i bistanndslovens forstand.

Forslaget er økonomisk neutralt.

b. ad pkt. 2 og 3: Ændring af kontanthjælpen til unge.

Det skønnes, at merudgiften ved ændringen af satsene vil udgøre ca. 5 mio. kr. Forslaget om stramning af betingelserne for at gå fra den lave grundydelse til den almindelige grundydelse skønnes at medføre mindreudgifter på ca. 35 mio. kr. i 1989. I de følgende år skønnes mindreudgifterne at udgøre ca. 45 mio. kr.

c. ad pkt. 4: Afskaffelse af det høje børnetillæg.

Forslaget skønnes at medføre mindreudgifter på ca. 115 mio. kr.

d. ad pkt. 5 og 6 samt del af 8: Sænkning af loftet over § 37 til et grænsebeløb på 5.200 kr. Dette loft reguleres ikke i 1989.

De samlede mindreudgifter som følge af disse forslag skønnes at udgøre ca. 80 mio. kr. i 1989. I de følgende år skønnes mindreudgifterne at udgøre ca. 90 mio. kr. årligt. Det forudsættes, at halvdelen af de kontanthjælpsmodtagere, hvis udmålte hjælp er større end loftet, vil kunne overskride loftet. Mindreudgifterne som følge af disse forslag vil blive reduceret

p.g.a. samspil med de øvrige forslag til ændring af kontanthjælpsreglerne.

e. ad pkt. 7: Regulering af de særlige ydelser til unge.

Forslaget skønnes at medføre merudgifter på ca. 5 mio. kr. i 1989. I de følgende år skønnes merudgifterne at udgøre ca. 10 mio. kr. årligt.

f. ad del af pkt. 8: Regulering af grundydelsen foretages ikke i 1989.

Forslaget skønnes at medføre mindreudgifter på ca. 50 mio. kr. i 1989. I de følgende år skønnes mindreudgifter at udgøre ca. 100 mio. kr. årligt.

g. ad pkt. 9 og 10: Fradragsfri arbejdsindtægter ved siden af kontanthjælpen.

Forslaget skønnes at medføre merudgifter på ca. 20 mio. kr. Det forudsættes, at andelen med arbejdsindtægter blandt § 42 modtagere og blandt ægtepar er den samme som blandt enlige kontanthjælpsmodtagere med hjælp efter § 37. Det forudsættes endvidere, at kontanthjælpsmodtagere med arbejdsindtægter i gennemsnit i løbet af et år vil have sådanne indtægter i 4 måneder. Endelig skønnes det, at godt 2/5 af kontanthjælpsmodtagerne har en sammenhængende hjælpsperiode på 3 måneder eller derover.

h. ad pkt. 12: Indførelse af et loft over § 42 på 10/9 af dagpengemaksimum efter skat.

Forslaget skønnes at medføre en mindreudgift på ca. 5 mio. kr. Det forudsættes, at halvdelen af de kontanthjælpsmodtagere, hvis udmålte hjælp er større end loftet, vil kunne overskride loftet. Mindreudgifterne som følge af dette forslag vil blive reduceret p.g.a. samspil med de øvrige forslag til ændring af kontanthjælpsreglerne.

i. ad pkt. 13: Staten kan yde refusion til kommunerne til udgifter til særlige ordninger for beskæftigelse eller uddannelse af personer, der modtager kontanthjælp efter § 37.

Forslaget er økonomisk neutralt for det offentlige. For staten betyder forslaget merudgifter og for kommunerne tilsvarende mindreudgifter. Den maksimale merudgift som følge af dette forslag for staten, d.v.s. hvis bemyndigelsen til at yde refusion til kommunerne udnyttes maksimalt, kan skønsmæssigt beregnes til ca. 70 mio. kr.

I skønnet over de samlede mindreudgifter for det offentlige er der taget hensyn til samspillet mellem de enkelte forslag. Dette samspil skønnes at reducere de samlede mindreudgifter med ca. 30 mio. kr.

F. t. l. vedr. social bistand

De samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget for det offentlige, for staten og for kommunerne i 1989.

	merudgifter i mio. kr.		
	offent- lige	stat	kom- mune
Pkt. 1 og pkt. 11			
Fastlæggelse af rådighedsbegreb	0	0	0
Pkt. 2 og pkt. 3			
a) SU-stipendiesatser for unge	+5	+3	+2
b) Stramning af unge-regler	-35	-18	-17
Pkt. 4			
Afskaffelse af høje børnetillæg	-115	-62	-53
Pkt. 5, pkt. 6 og del af pkt. 8			
Loft på 5.200 kr. uden regulering	-80	-41	-39
Pkt. 7			
Regulering af unge-satser	+5	+3	+2
Del af pkt. 8			
Ingen regulering af grundydelse	-50	-27	-23
Pkt. 9 og pkt. 10			
Fradragsfrie indtægter	+20	+11	+9
Pkt. 12			
Loft over § 42	-5	-3	-2
Pkt. 13			
Refusion for beskæftigelsesord.	0	+70	-70
<hr/>			
i alt forslagene enkeltvis	-255	-64	-191
<hr/>			
i alt forslagene med samspil	-225	-48	-177

Yderligere merudgifter i de følgende år:

Pkt. 2 og pkt. 3			
b) Stramning af unge-regler	-10	-5	-5
Pkt. 5, pkt. 6 og del af pkt. 8			
Loft på 5.200 kr. uden regulering	-10	-5	-5
Pkt. 7			
Regulering af unge-satser	+5	+3	+2
Del af pkt. 8			
Ingen regulering af grundydelse	-50	-27	-23
<hr/>			
i alt forslagene enkeltvis	-320	-98	-222
<hr/>			
i alt forslagene med samspil	-290	-82	-208

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til nr. 2.

Ændringen er en konsekvens af ændringen af § 37, stk. 2, 2. pkt. om indførelse af en samlet ydelse til unge svarende til SU-stipendiesatserne, jf. bemærkningerne til forslagets nr. 3.

Til § 1

Til nr. 1.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til ændring af § 40, stk. 1, nr. 1, om fastlæggelse af »rådighedsbegrebet« i bistandslovens forstand, jf. bemærkningerne til forslagets nr. 11.

Til nr. 3.

Regeringen finder en harmonisering af ydelser til unge i den normale »studiealder«, d.v.s. indtil ca. 23 årsalderen, ønskelig.

Det foreslås derfor, at de særlige ungesatser for grundydelse i bistanndslovens § 37, stk. 2, 2. pkt. ophæves, og at der i stedet for til unge ikke-forsørgere under 23 år ydes hjælp med en samlet ydelse svarende til SU-stipendiesatser for henholdsvis hjemmeboende og udeboende.

SU-stipendiesatserne er pr. 1. august 1988 for hjemmeboende 1.833 kr. pr. måned og for udeboende 3.000 kr. pr. måned.

Efter de gældende regler får unge hjemmeboende kontanthjælpsmodtagere en grundydelse på 1.402 kr. pr. måned (pr. 1. juli 1988). Der ydes kun i undtagelsestilfælde boligtillæg til hjemmeboende. Grundydelsen til udeboende er pr. 1. juli 1988 på 1.954 kr. pr. måned. Hertil ydes et boligtillæg, der skal dække de faktiske boligudgifter, herunder vand, varme, el. og andre løbende udgifter med tilknytning til boligen.

Den foreslåede ændring vil således betyde en forbedring for de hjemmeboende kontanthjælpsmodtagere, medens det for de udeboende vil afhænge af boligudgifterne, om der bliver tale om uændrede forhold, eller højere eller lavere disponibelt beløb end i forhold til de gældende regler.

Der foreslås desuden en anden justering af »unge-reglerne«, således at betingelsen for, at en ungs tidligere indtjening kan bringe pågældende over på den hjælp, der ydes til personer over 23 år, ændres, så at indtjeningen skal have strakt sig over en periode på 3 måneder. Begrundelsen herfor er, at indtjeningen bør have haft en sådan varighed, at den kan anses for at have udgjort et egentligt forsørgelsesgrundlag. Efter regeringens opfattelse er det ikke rimeligt, at et kortvarigt feriejob på f.eks. 1 måned umiddelbart kan bringe den unge ud af »unge-ydelsen«.

Endelig foreslås det - navnlig af administrative grunde - at indtægts størrelse skal være den samme for udeboende og hjemmeboende unge.

Til nr. 4

I forbindelse med indførelsen af de faste kontanthjælpsregler pr. 1. juli 1987 skete der en væsentlig forhøjelse af børnetillæggene, således at der for det ældste barn i hjemmet udbetales et beløb svarende til 2 x normalbidraget og for det eller de øvrige børn et beløb svarende til 5/3 af normalbidraget.

Forhøjelsen af børnetillægget har betydet, at hjælpen til familier med mere end to børn kan overstige dagpengebeløbet, og at der kan blive tale om at yde supplerende kontanthjælp til maksimale dagpenge.

Dette kan bidrage til, at visse kontanthjælpsmodtagere mister motivationen for en tilbagevenden til arbejdsmarkedet, idet der kan blive tale om en nedgang i det beløb, der reelt er til disposition for familien.

Det foreslås derfor, at børnetillægget for det første barn nedsættes til det tillæg, svarende til 5/3 af normalbidraget, som gælder for de øvrige børn.

Derimod fastholdes den hidtidige regulering af børnetillægget, d.v.s. at tillægget reguleres på samme måde som normalbidraget.

Pr. 1. juli 1988 udgør det almindelige børnetillæg 1.027 kr. pr. måned.

Forslaget indebærer en mindre administrativ letelse, da der ikke længere skal sondres mellem det ældste barn i hjemmet og de øvrige børn.

Til nr. 5.

Efter de gældende regler kan den samlede hjælp ydes uden begrænsninger af hidtidige indtægter forudsat, at summen af grundydelse, boligtillæg og børnetillæg ikke overstiger dagpengemaximum med fradrag for skat. Overstiger grundydelsen og tillæggene dagpengemaximum, er det en forudsætning for, at den højere hjælp kan ydes, at ansøgerens hidtidige indtægter giver grundlag herfor. I givet fald kan hjælpen dog ikke overstige en grænse, der svarer til 90 pct. af den hidtidige indtægt i den seneste kalendermåned - eventuelt de seneste tre kalendermåneder.

Med forslaget indføres et lavere grænsebeløb, således at den samlede hjælp kan udgøre 5.200 kr. månedlig for enlige og det dobbelte for ægtefæller, medmindre de hidtidige indtægter giver grundlag for at overskride grænsebeløbet. Grænsebeløbet er i lovforslagets § 37, stk. 5, beregnet til 4.916 kr., svarende til niveau januar 1987. Forslaget vil medvirke til en sænkning af det generelle kontanthjælpsniveau i forhold til dagpengene og mindstelønnen på arbejdsmarkedet. Forslaget vil til en vis grad afhjælpe det forhold, at kontanthjælpen til ægtefæller, hvoraf den ene har været hjemmearbejdende, kan blive højere end ægtefællernes hidtidige samlede indtægt.

Efter forslaget vil hjælpen som nævnt ovenfor fortsat kunne overskride grænsebeløbet på 5.200 kr. månedlig, såfremt de hidtidige indtægter giver grundlag herfor.

Efter forslaget ophører den hidtidige binding til reglerne om arbejdsløshedsdagpenge. Som konsekvens heraf stilles der også forslag om, at grænsebeløbet fremtidig reguleres på samme måde som grundydelse.

Til nr. 6.

Forslaget er en konsekvens af, at grænsebeløbet i § 37, stk. 5, foreslås frigjort fra reglerne om arbejdsløshedsdagpenge og erstattes af et grænsebeløb på 5.200 kr. pr. måned.

Med forslaget sikres det, at grundydelse og grænsebeløbet i § 37 bliver reguleret med den pro-

cent, der bliver fastsat på finansloven for det pågældende år.

Til nr. 7.

Da ydelserne til unge ikke-forsørgere, jf. forslaget nr. 3 om ændring af § 37, stk. 2, 2. pkt., foreslås harmoniseret med SU-stipendiesatserne, følger det som en konsekvens, at ydelserne må reguleres som SU-satserne. De SU-satser, som er nævnt i bemærkningerne til forslaget nr. 3, reguleres i støtteårene efter 1988-89 på grundlag af reguleringspristallet for januar forud for de enkelte støtteår, jf. i øvrigt § 6 i lov om statens uddannelsesstøtte.

Til nr. 8.

Ifølge bistanndslovens § 37, stk. 7, reguleres satserne for kontanthjælpens grundydelse én gang årlig (pr. 1. juli) med en procent, der fastsættes på finansloven for det pågældende år.

Ved forslaget om at undlade reguleringen pr. 1. juli 1989 fastfryses satserne for grundydelsen og det foreslåede nye grænsebeløb i en 1-årig periode med det formål at skabe »luft« op til lavtlønnen på arbejdsmarkedet og til niveauet for arbejdsløshedsdagpengene. Forslaget kan medvirke til at gøre det mere attraktivt for kontanthjælpsmodtagere at forsøge at komme ud af den passive forsørgelse med kontanthjælpsydelse.

Til nr. 9 og 10.

Med henblik på at skabe en motivation for kontanthjælpsmodtagere, der har været ledige i nogen tid, til selv at skaffe sig arbejde og komme i gang igen - måske i første omgang ved arbejde af begrænset eller evt. uregelmæssigt omfang - foreslås det at fravige princippet i § 38, stk. 1, om, at alle indtægter fratrækkes i kontanthjælpen for kontanthjælpsmodtagere, der har fået hjælp i en sammenhængende periode på 3 måneder eller mere.

Når muligheden for at tjene noget ved siden af kontanthjælpen foreslås givet relativt tidligt i et kontanthjælpsforløb, er det ud fra erfaringer i kommunerne og en undersøgelse, som Socialforskningsinstituttet har foretaget, hvorefter en række negative virkninger af ledighed gennemgående begynder at sætte ind efter ca. 3 måneders forløb og herefter forstærkes.

Der foreslås en månedlig beløbsbegrænsning, en samlet beløbsbegrænsning og en tidsmæssig begrænsning.

Den månedlige begrænsning foreslås sat til 1.000 kr. efter skat, den samlede begrænsning til 6.000 kr. og den tidsmæssige begrænsning til 6 sammenhængende måneder i ét samlet kontanthjælpsforløb. Muligheden skal altså kun gives én gang i et forløb.

Når der foreslås en månedlig begrænsning er det for at undgå en fristelse til hurtigt at tjene det samlede maksimumsbeløb til et kortsigtet formål, hvilket ikke vil give den vedligeholdelse af en vis arbejdsrytme i dagligdagen, som forslaget tilsigter.

Det »fradragsfri« beløb pr. måned er sat relativt højt, fordi frikommuneforsøg med et fradragsfrit beløb på omkring 300 kr. efter skat nærmest ingen effekt har haft.

Den samlede begrænsning og den tidsmæssige begrænsning er sat for at mindske risikoen for, at nogen indretter sig på en tilværelse på kontanthjælp med biindtægter.

Hvis en kontanthjælpsmodtager en tid klarer sig selv uden hjælp og herefter igen får behov for hjælp, begynder en ny kontanthjælpsperiode, og der bliver så mulighed for igen - efter 3 måneder - at komme ind under den foreslåede regel.

Da der kun findes meget beskedne erfaringer med ordninger, som giver kontanthjælpsmodtagere ret til fradragsfri indtægter, lægger regeringen vægt på, at denne nyordning nøje bliver fulgt i begyndelsen. Det foreslås derfor, at der på grundlag af erfaringerne med reglen om kontanthjælpsmodtageres begrænsede ret til fradragsfri indtægter fremsættes forslag til revision af ordningen inden udgangen af 1991.

Til nr. 11.

I en afgørelse truffet den 10. december 1986 har Den Sociale Ankestyrelse ændret en afgørelse fra et amsankenævn om tilbagebetaling af kontanthjælp efter bistanndslovens § 26, stk. 1, nr. 1, for en person, der ikke ville påtage sig et henvist arbejde. Ankestyrelsen har begrundet afgørelsen med, at pågældende var »henvist« til dette arbejde og ikke havde fået det »anvist«.

I forbindelse med et udvalgsarbejde i foråret 1988 til opfølgning af den socialpolitiske redegørelse om bl.a. en intensivering af indsatsen for at få kontanthjælpsmodtagere ud af den passive forsørgelse har repræsentanter for kommunerne fremhævet den omtalte afgørelse som en væsentlig barriere for arbejdet med at aktivere kontanthjælpsmodtagere.

Erfaringer vises, at der kan være behov for en stærkere markering af tilskyndelsen til at gå i gang med et arbejde eller beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, herunder uddannelse.

Da anvisning af arbejde på det almindelige arbejdsmarked ofte ikke kan ske i en første aktiveringsfase, findes det derfor nødvendigt at fastlægge området for arbejde og aktiviteter, som kontanthjælpsmodtagere er forpligtet til at gå ind i.

Forslaget indebærer, at en kontanthjælpsmodtager vil være forpligtet til at påtage sig et rimeligt tilbud

om arbejde, uanset om arbejdet er anvist eller henvist, og uanset om det er arbejde på det almindelige arbejdsmarked uden tilskud til arbejdsgiveren eller om det er arbejde, der tilbydes i henhold til f.eks. arbejde med løntilskud efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v., beskæftigelsesprojekter eller arbejdstilbud efter lov om arbejdstilbud til ledige. Kontanthjælpsmodtageren skal ligeledes tage imod tilbud om beskæftigelsesfremmende foranstaltninger, herunder uddannelsestilbud, som vil kunne medvirke til at bedre den pågældendes fremtidige erhvervs muligheder. Konsekvensen af ikke at tage imod disse tilbud vil være, at der ikke kan ydes kontanthjælp, så længe tilbuddet fortsat står åbent. Når tilbuddet ikke længere står åbent (senere er bortfaldet), kan det sociale udvalg træffe beslutning om tilbagebetaling efter bistandslovens § 26, stk. 1, nr. 1.

Til nr. 12.

Det foreslås at indføre et loft over § 42-hjælpen, således at den samlede hjælp kan ydes uden begrænsninger af de hidtidige indtægter under forudsætning af, at summen af grundydelse, boligtillæg og børnetillæg ikke overstiger det beløb, som udgør 10/9 af højeste dagpenge efter § 47 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. med fradrag for skat af dette beløb.

Overstiger den beregnede hjælp dette niveau, kan der udbetales en højere hjælp, hvis ansøgerens hidtidige indtægter giver grundlag herfor. Hjælpen kan dog ikke overstige 90 pct. af ansøgerens hidtidige indtægter. Der henvises til bemærkningerne til forslaget under nr. 5.

Baggrunden for at indføre et loft over § 42-hjælpen er at undgå, at visse familier med et højt samlet beregningsniveau modtager en væsentlig større støtte i kontanthjælp under et revalideringsforløb, end hvad de vil kunne forvente at tjene (netto) på arbejdsmarkedet. Grænsen på 10/9 af dagpengemaximum skal ses som udtryk for den lønindtægt, der berettiger til højeste dagpenge. Med den gennemsnitlige kommunale skatteprocent udgør 10/9 af dagpengemaximum efter skat 82.235 kr. (pr. 1. januar 1989).

De særlige uddannelses- og/eller handicapbetingede udgifter holdes uden for loftet.

Til nr. 13.

Som led i regeringens målsætning med hensyn til at tage særlige initiativer for at få kontanthjælpsmodtagere ud af den passive forsørgelse foreslås det, at socialministeren kan tillade, at en kommune får overført statens besparelser på kontanthjælpsområdet, når der etableres særlige beskæftigelses- og uddannelsesordninger for ledige kontanthjælpsmodtagere.

Det overordnede mål for sådanne projekter er at forbedre beskæftigelsesmuligheder for ledige kontanthjælpsmodtagere.

Hensigten er, at alle ledige, der har været tilmeldt arbejdsformidlingen som arbejdsledige i en vis kortere periode, skal have tilbudt en beskæftigelsesmæssig eller uddannelsesmæssig foranstaltning. Der udbetales løn eller kursusgodtgørelse efter reglerne i lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v.

Efter de gældende regler ophører kontanthjælp efter bistandsloven, hvis pågældende overgår til foranstaltninger, der finansieres af kommunens afsatte beskæftigelsesmidler efter lov om beskæftigelsesmuligheder for unge m.v. i kommuner og amtskommuner. Hvis en kommune – som led i den foreslåede forsøgsordning - af egne midler herudover udvider aktiviteten på de nævnte foranstaltninger og overfører kontanthjælpsmodtagere til ordningen, sparer staten refusionsbeløbet af kontanthjælpen for den periode, hvor den pågældende deltager i projektet.

Det foreslås derfor, at bistandslovens § 133 kan fraviges, således at socialministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for en overførsel af statens besparelse til de kommuner, der har fået tilladelse til projektet af socialministeren.

Den statslige refusion udgør 50 pct. af udgifter til en gennemsnitlig kontanthjælpsmodtager for den periode, hvori pågældende deltager i foranstaltningen. Ordningen svarer til den forsøgshjemmel, der findes i frikommunelovens § 35.

Bilag

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

§ 1

I lov om social bistand, jf. lovbekendtgørelse nr. 171 af 25. marts 1987, som ændret ved lov nr. 213 af 10. april 1987, lov nr. 391 af 10. juni 1987, lov nr. 870 af 23. december 1987, § 4 i lov nr. 128 af 12. marts 1988 og § 2 i lov nr. 353 af 1. juli 1988, foretages følgende ændringer:

1. § 26, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) når der må ydes en person hjælp på grund af pågældendes uforsvarlige økonomi, ubegrundede opgivelse af et arbejde eller beskæftigelsesfremmende foranstaltning, nægtelse af at påtage sig et rimeligt tilbud om arbejde eller af at deltage i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger,«

§ 26. Det sociale udvalg kan træffe beslutning om tilbagebetaling.

- 1) når der må ydes en person hjælp på grund af pågældendes uforsvarlige økonomi, ubegrundede opgivelse af et arbejde eller nægtelse af at påtage sig anvist arbejde,
- 2) når der må ydes en person hjælp, fordi den pågældende eller ægtefællen er indblandet i en kollektiv arbejdsstrid,
- 3) når der på det tidspunkt, da der søges hjælp på grund af økonomisk trang, foreligger forhold, der viser, at pågældende i løbet af kortere tid vil være i stand til at tilbagebetale hjælpen,
- 4) når en person, der har modtaget hjælp, senere får udbetalt en erstatning, et underholdsbidrag eller lignende, der dækker samme tidsrum og samme formål som den udbetalte hjælp.

2. I § 37, stk. 1, indsættes efter »børnetillæg« :
», jf. dog stk. 2, 2. pkt.«

3. I § 37, stk. 2, ophæves 2. og 3. pkt. og i stedet indsættes efter 1. pkt.:

»Til unge under 23 år, der ikke har forsørgelsespligt over for ægtefælle eller børn, ydes en samlet hjælp til underhold og boligudgifter, svarende til stipendier for henholdsvis hjemmeboende og udeboende efter lov om statens uddannelsesstøtte. Hvis den unge i en sammenhængende periode på 3 måneder har haft månedlige indtægter, der overstiger stipendiesatsen for udeboende, ydes dog hjælp efter reglerne for personer over 23 år. Unge gravide, der har passeret 12. svangerskabsuge, får også hjælp efter reglerne for personer over 23 år.«

4. § 37, stk. 4, 2. pkt., ophæves.

5. § 37, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Den samlede hjælp kan højst udgøre 90 pct. af den hidtidige indtægt. Dette gælder dog ikke, hvis den samlede hjælp udgør 4.916 kr. månedlig eller mindre. Hvis den samlede hjælp overstiger dette beløb, og 90 pct. af pågældendes hidtidige indtægter ligger under 4.916 kr., udgør hjælpen 4.916 kr. månedlig. Ved hidtidig indtægt forstås indtægten i den seneste kalendermåned. Hvis dette beløb i det enkelte tilfælde ikke er et rimeligt udtryk for ansøgerens indtjeningssevne, anvendes i stedet den gennemsnitlige indtægt i de seneste 3 kalendermåneder.«

6. I § 37, stk. 7, 1. pkt., indsættes efter »stk. 2« :
»og 5«.

7. I § 37, stk. 7, indsættes efter 1. pkt. som nyt pkt.:

»De særlige ydelser til unge under 23 år regu-

leres som stipendier efter lov om statens uddannelsesstøtte.«

8. I § 37 indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:
»Stk. 8. Den årlige regulering efter stk. 7, 1. pkt., foretages ikke i 1989.«

§ 37. Til en person, der på grund af ændringer i sine forhold er afskåret fra at skaffe det fornødne til sit eget eller familiens underhold, ydes der efter dette kapitel kontanthjælp, der består af en grundydelse, et boligtillæg og et børnetillæg.

Stk. 2. Grundydelsen udgør 2.579 kr. månedlig for enlige og det dobbelte for ægtepar. For unge under 23 år, der ikke har forsørgelsespligt over for ægtefælle eller børn, udgør grundydelsen dog 1.325 kr. månedlig for hjemmeboende og 1.847 kr. månedlig for udeboende, såfremt de ikke hidtil har haft indtægter, der overstiger disse grundydelse. Unge gravide, der har passeret 12. svangerskabsuge, får grundydelse efter 1. pkt. Når der er ydet hjælp i en sammenhængende periode på 9 måneder, udgør grundydelsen efter 1. pkt. 2.269 kr. månedlig, medmindre det kan godtgøres, at pågældende i den nærmeste fremtid vil være i stand til at klare sig selv.

Stk. 3. Boligtillægget ydes til dækning af enten husleje efter fradrag af tilskud efter boliglovgivningen eller terminsydelse vedrørende fast ejendom. Boligtillægget skal endvidere dække vand, varme, gas, elektricitet, ydelse vedrørende boligindskudslån og lignende løbende udgifter, der har tilknytning til boligen. For personer, der har fælles husførelse med andre end en ægtefælle, beregnes boligtillægget som udgangspunkt med lige andele til hver af parterne. Hvis de pågældende i fællesskab ejer en fast ejendom, beregnes tillægget dog forholdsmæssigt efter de tingslyste andele. Hvis boligudgiften efter en samlet bedømmelse af familiens størrelse og forhold i øvrigt skønnes at være for høj og der kan fremskaffes en rimelig og billigere bolig, udgør udgifterne til denne grundlaget for boligtillægget. Der kan ikke ydes hjælp til den del af boligudgiften, der er påtaget med henblik på at få den dækket af kontanthjælp. De årlige udgifter omregnes til ét månedligt beløb, der ydes sammen med grundydelsen.

Stk. 4. Børnetillægget udgør et månedligt beløb svarende til $\frac{1}{3}$ af normalbidraget for hvert barn under 18 år. For det ældste barn i

hjemmet forhøjes beløbet til det dobbelte af normalbidraget. Betaler ansøgeren underholdsbidrag til barnet, eller er bidraget på tidspunktet for hjælpens udbetaling udlagt forskudsvis af det offentlige, udgør børnetillægget samme beløb som det fastsatte bidrag, dog højest normalbidraget. Hvis personer, der har fælles husførelse med andre end en ægtefælle, har fælles børn, fradrages et beløb i børnetillægget svarende til normalbidraget, hvis kun den ene person modtager kontanthjælp.

Der ydes ikke børnetillæg, hvis barnet er anbragt uden for hjemmet efter denne lov eller er i stand til at forsørge sig selv ved egne indtægter.

Stk. 5. Den samlede hjælp kan højst udgøre 90 pct. af den hidtidige indtægt. Dette gælder dog ikke, hvis den samlede hjælp er mindre end eller svarer til det beløb, der udbetales som højeste dagpenge efter § 47 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. med fradrag for skat af dette beløb. Hvis den samlede hjælp overstiger dagpengenes højeste beløb med fradrag af skat og 90 pct. af pågældendes hidtidige indtægter ligger under dette beløb, udbetales en hjælp svarende til dagpengenes højeste beløb efter fradrag af skat. Ved beregning af skatten lægges det til grund, at personen alene beskattes af dagpengebeløbet. Ved hidtidig indtægt forstås indtægten i den seneste kalendermåned. Hvis dette beløb i det enkelte tilfælde ikke er et rimeligt udtryk for ansøgerens indtjeningssevne, anvendes i stedet den gennemsnitlige indtægt i de seneste 3 kalender måneder.

Stk. 6. Socialministeren kan fastsætte regler om hjælp til personer, der aftjener civil værnepligt eller værnepligt ved bistan SARbejde i udviklingslandene, og personer, der opholder sig i institutioner under Kriminalforsorgen.

Stk. 7. De beløb, der er nævnt i stk. 2, reguleres én gang årlig med en procent, der fastsættes på finansloven for det pågældende år. Socialministeren bekendtgør størrelsen af de regulerede beløb.

9. I § 38, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »ægtefælens indtægter«: », jf. dog stk. 5 og 7.«

10. I § 38 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Personer, der har modtaget kontanthjælp i en sammenhængende periode på 3 måneder eller derover, kan have arbejdsindtægter på indtil 1.000 kr. pr. måned efter skattefræk,

uden at der sker fradrag i kontanthjælpen, dog maksimalt 6.000 kr. Denne mulighed for fradragsfri indtægter er begrænset til i alt 6 sammenhængende måneder. Det fradragsfri beløb kan optjenes pr. voksen kontanthjælpsmodtager i husstanden.

Stk. 6. Forslag til revision af ordningen i stk. 5 skal fremsættes for Folketinget inden udgangen af 1991.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 7 og 8.

§ 38. I den beregnede, samlede kontanthjælp, jf. § 37, fradrages pågældendes og ægtefællens indtægter. Forinden nedsættes indtægterne dog med de nødvendige udgifter til arbejdsredskaber og -beklædning samt til transport i forbindelse med erhvervelse af indtægterne. Feriegodtgørelse efter ferielovgivningen skal fradrages i kontanthjælpen, når ferien holdes, og der kan kun foretages fradrag svarende til kontanthjælpen for det antal dage, som feriegodtgørelsen er bestemt til at dække.

Stk. 2. Fradrag i hjælpen efter stk. 1 og begrænsning af hjælpen efter § 37, stk. 5, medfører en forholdsmæssig nedsættelse af de beløb, der skal tilbagebetales efter § 25, stk. 1.

Stk. 3. Invaliditetsydelse og invaliditetsbeløb efter lov om social pension skal ikke fradrages. Det samme gælder erstatninger for varigt mén, indtægter, der hidrører herfra, og godtgørelse for ikke-økonomisk skade.

Stk. 4. Der foretages ikke fradrag i kontanthjælpen for ydelser fra godkendte sociale fonde, stiftelser, foreninger m.v., der er fritaget for beskatning hos modtagerne, jf. ligningslovens § 7, litra z. Der foretages heller ikke fradrag for værdien af kost m.v. under midlertidig indlæggelse på sygehus eller lignende behandlingsinstitution eller for offentlig støtte til højskoleophold. Hvis sygehusopholdet bliver af mere end 6 måneders varighed, kan der foretages fradrag i grundydelsen svarende til den besparelse, der er en følge af indlæggelsen.

Stk. 5. Ved beregningen af hjælpen ses der bort fra halvdelen af den godtgørelse, som udbetales deltagerne i produktionsskoler efter lov om produktionsskoler, vejledningskurser efter lov om ungdomsvejledning og visse uddannelsesforanstaltninger og erhvervsmæssige introduktionskurser for unge efter lov om arbejdsmarkedsuddannelser.

Stk. 6. Ved beregningen af hjælpen ses der bort fra indtægter hos børnene. Indtægter fra bidrag til børnenes underhold efter lov om børns retsstilling og særlige børnetilskud efter børnetilskudsloven fradrages i børnetillægget efter § 37, stk. 4.

11. § 40, stk. 1, nr. 1, affattes således:

»1) når den pågældende ikke har et rimeligt tilbud om arbejde eller deltagelse i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger,«

§ 40. Ydelse af hjælp forudsætter, at såvel den, der søger hjælpen, som ægtefællen har udnyttet sine arbejdsmuligheder. Dette kan f.eks. anses for godtgjort,

- 1) når den pågældende ikke har et rimeligt tilbud om arbejde, eller det er attesteret af arbejdsformidlingen, at der ikke kan anvises pågældende arbejde,
- 2) når det er attesteret af en læge, at pågældende er uarbejdsdygtig på grund af sygdom, eller at en fortsættelse af det hidtidige arbejde vil medføre risiko for forringelse af pågældendes helbred,
- 3) når pågældende ikke kan påtage sig indtægtsgivende arbejde af hensyn til en uddannelse eller omskoling, der er begyndt eller fortsat efter tilskyndelse fra det sociale udvalg, jf. § 42,
- 4) når en forsørger ikke kan påtage sig indtægtsgivende arbejde på grund af pasning af børn og det sociale udvalg ikke kan anviser anden pasningsmulighed, eller
- 5) når den ene ægtefælle er afskåret fra indtægtsgivende arbejde af en af de årsager, der er nævnt under nr. 1-3, og den anden ægtefælle i længere tid ikke har haft sådant arbejde, navnlig af hensyn til børnenes pasning.

12. § 42, stk. 23. pkt., affattes således:

»Bestemmelsen i § 37, stk. 2, 5. pkt., finder ikke anvendelse, og grænsebeløbet i § 37, stk. 5, 2. og 3. pkt., erstattes af det beløb, som svarer til 10/9 af højeste dagpengesats efter § 47 i lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. med fradrag for skat af dette beløb.«

§ 42. Når det må anses for påkrævet af hensyn til en persons mulighed for fremtidig at klare sig selv og sørge for sin familie, kan der ydes pågældende hjælp til uddannelse og erhvervsmæssig optræning eller omskoling i det

omfang, der ikke kan ydes tilskud hertil af Statens Uddannelsesstøtte eller efter andre regler uden for den sociale lovgivning.

Stk. 2. Når der er truffet beslutning efter stk. 1, beregnes hjælpen efter reglerne i § 37. Dog udgør grundydelsen til unge under 23 år altid 2.579 kr. månedlig. Bestemmelserne i § 37, stk. 2, 4. pkt., og stk. 5, finder ikke anvendelse. Ud over grundydelse, boligtillæg og børnetillæg kan der ydes hjælp til de særlige udgifter, der er en følge af uddannelsen eller handicappet.

13. I § 138 a indsættes som stk. 2:

»*Stk. 2.* Socialministeren kan efter indstilling fra kommunalbestyrelsen tillade, at der ydes

refusion fra staten til udgifter til en ekstraordinær udvidelse af indsatsen med hensyn til at få personer, der modtager kontanthjælp efter § 37, i beskæftigelse eller uddannelse. Det skal tilstræbes, at refusionen ikke overstiger det beløb, der skulle ydes som refusion efter § 133, stk. 1, til udgifter vedrørende § 37, såfremt den pågældende kommune ikke havde iværksat særlige ordninger for beskæftigelse eller uddannelse.«

§ 138 a. Socialministeren kan efter indstilling fra kommunalbestyrelsen tillade, at det sociale udvalg i en forsøgsperiode yder hjælp efter regler, der fraviger bestemmelserne i § 37, såfremt reglerne er godkendt af socialministeren.